

Öfversättning: *Gunni* och *Kári* reste sten efter ... han var den bästa bonde, som bodde i Håkonøy.

Den senare delen af inskriften synes vara i metrisk form:

hann vas bónde bastr B
er bóði i Håkunøy a D 4, utv.

23) Egby, Spånga socken, Sollentuna härad, Upland. L. 378, B. 153, 146, U. F. I, II, 69 med rättelser och tillägg.

raknilfr : lit · kirua × bru¹ × pisi × iftir × anunt × sun × sin × kuþan × kuþ ialbi² × ons × ant³ × uk × salu⁴ × bitr ×

ståndet mellan þ och i. Hvarken mening eller metrum skulle röna inflytande af en dylik ändring. U. F. öfversätter: »Han var bland bönder den bästa, som arbetade i Håkonö». Prof. Bugge anmärker: »I L. 357 har B. foran **han** (adskilt derfra ved et Mellemrum) r.

Det synes mig unödvändigt at gjengive **buta** ved *bónde* (Nom. sg.) og vel muligt at forstaa det som *bónða* (Gen. pl.). Thi i Oldnorsk følger efter *peira er* Verbet ofte i Ental, hvor *peira* er styret af et Entalsord (som her **buta** af **bastr**). F. Ex. *hver peira es mæler* Homil. ed. Wisén S. 208, L. 31. Ligeledes følger i Angelsaksisk efter *pára þe* Verbet sædvanlig i Ental, hvor *pára* er styret af et Entalsord. En tilsvarende Construction er paavist i Romansk, se *Romania* II, 120. Jfr **han var bonta bestr**... L. 947. **hakunu Håkunøy** er, som ogsaa Liljegren (*Run-Lära* S. 99) mener, sandsynlig det gamle Navn paa Åkerö eller Ekerö.

Skrivemaaden **ar** kan betegne Udtalen *ær* med *æ* opstaaet af *e* mulig ved Indflydelse af *r*, *κ*; jfr Formen *ær* i svensk Bogskrift fra Middelalderen. Dog forekommer ogsaa Skrivemaaden **as**.

Skriften kan ikke vise, om **bastr** har været udtalt *bastr* eller *bæstr*. Formen *baztr* forekommer i Oldislandsk, men er ikke paavist i Svensk, hvor Formen *bæstr* er den almindelige.»

23. ¹ U. F. *bro*, mot B. och L.

² B. blott *bi* tydligt, af de öfriga runorna blott stafvar; L. *ialbi*.

³ L.; U. F.; B. har svag antydning till **o** för **a**, och man väntar här **o** = *q*.

⁴ L., U. F.; B. något otydligt.